

den Opgave at lede Polyteknisk Læreanstalt fremad. Der er regelmæssigt, kan jeg sige, kommet en ny Professor hvert Aar siden Aaret 1900. Da Loven kom i 1894, var der kun 8, nu er der dobbelt saa mange, 16 Professorer. Men jeg vil overmaade gerne tilsige det ærede Medlem, at jeg vil forhandle med det kommende Finansudvalg om Lønningsforholdene paa Polyteknisk Læreanstalt. Jeg indser godt, som det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) berørte, at der vilde være noget skæbnesvangert iden partielle Løsning af saadant et stort Lønningssspørgsmaal. Paa den anden Side forstaaer jeg saa udmærket godt, at Lederen af en saa stor Anstalt som Polyteknisk Læreanstalt kan have Lyst til at hjælpe de slettest lønnede Funktionærer i den Tid, man venter paa den store Lønningsreform.

I denne Sammenhæng nævner jeg ogsaa en Forespørgsel fra det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds (Ellinger) angaaende de private Realskolars Tilskudslov. De private Realskoler fik en Tilskudslov i 1902, og disse Skolers store Udvikling kræver aabenbart, at denne Lov revideres. Der foreligger i Ministeriet et fuldstændigt udarbejdet Forslag fra Skolerne selv, og ved Siden deraf findes der et Forslag udarbejdet af Ministeriet, saa Sagen er i og for sig overmaade vel forberedt. Jeg tør ganske vist ikke gøre mig noget Haab om, at Finansministeren vil indvilge i, at jeg fremlægger noget af disse Lovforslag i Aar, men jeg nærer ingen Tvivl om, at i det Øjeblik, den finansielle Situation tillader det, er det et af de Spørgsmaal, der ville komme frem. Dog maa det ikke glemmes, at denne Sag efter min Mening er uløseligt knyttet til Spørgsmaalet om en Lov om Tilskud til de øvrige private Skoler udenfor København. Derved bliver Spørgsmaalet finansielt endnu større, men det er at haabe, at vi en Gang maa naa dertil, at Statskassen kan taale, at en saadan nødvendig Reform tages op.

Nu har jeg kun tilbage nogle faa og smaa Ting, saa jeg skal ikke opholde Tingets Tid ret længe. Det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) spurgte mig, om jeg havde sikret mig, at en vis Forfatter, som han dog ikke nævnedes — jeg synes, man lige saa godt kan nævne ham, for alle vide jo, hvem han er: Jakob Knudsen — vilde modtage den Understøttelse, der staaer opført til ham paa Finansloven. Han har, som det ærede Medlem mindede om, delt Befolkningen i de ydende, de nydende og de hjælpeløse, og det ærede Med-

lem ønskede nok at vide, hvor Forfatteren selv betragtede sig som hørende hen, naar han søgte om Statsunderstøttelse. Jeg er sikker paa, at det ærede Medlem ikke er i Tvivl om, hvor Jakob Knudsen regner sig selv hen. Jeg tror, det er det samme Sted, hvor det ærede Medlem regner ham hen, og hvor jeg regner ham hen, nemlig til de i høj Grad ydende. Han er en af de Forfattere, der tjener os allerbedst i Øjeblikket, en af de mest læste. Disse Understøttelser paa Finansloven til Forfattere ere ikke at opfatte som en Slags Fattigunderstøttelse. Det skulde tværtimod være saaledes at forstaa, at naar man giver en Forfatter Understøttelse, anerkender man ham som en i høj Grad ydende Mand. Derfor vilde jeg aldrig have stillet Forslag om, at Jakob Knudsen skulde have Understøttelse fremdeles, hvis jeg ikke havde en sikker Forvisning om, at det store Flertal af dette Tings Medlemmer — jeg er sikker paa ogsaa at have det ærede Medlem med — er enig med mig i, at han er en i høj Grad ydende Mand og derfor kan fortjene sin Løn.

Det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen) omtalte det kommunale Skolevæsen og ankede over, at Kultusministeriet havde afslaaet at stadfæste et Forslag til en ny Ordning, som man havde truffet i Aalborg Kommunalbestyrelse. Det ærede Medlem berørte imidlertid ikke Sagens Enkeltheder, og jeg havde et Indtryk af, at han ønskede ikke at faa disse Enkeltheder fremdragne for Offentligheden i dette Øjeblik. Det ønsker jeg ej heller. Jeg tror, at det ærede Medlem, naar vi tale paa Tomandshaand, vil være enig med mig i, at Sagen er bedst tjent med ikke at fremdrages stærkt i Øjeblikket. Ikke mindst ere Forholdene i Aalborg bedst tjente med det. Dermed skal jeg foreløbig, indtil den Sag tages op, lade Spørgsmaalet om Ordningen af Aalborg kommunale Skolevæsen ligge.

Jeg maa endnu gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (Stauning), der ankede over et Par Bevillinger til kirkelige Øjemed, der vare paa Finansloven, nemlig til de danske Menigheder i Amerika og i London, og mente, at det var uheldigt med saadanne Bevillinger til kirkelige Øjemed til vore Landsmænd i Udlandet. Jeg skal dertil blot sige, at naar man støtter Danske i Udlandet til Bevarelsen af deres Kultur, er det konsekvent og lige til, at man ogsaa understøtter blandt dem, hvis de have Trang dertil, Bevarelsen af den Kirke,